

Baladu o médiusovi Šmídovi sepsal Petr Žantovský 2. června 2002, když reagoval na některé mé [poznámky](#) týkající se jeho komentářů na webu Jany Dědečkové (ano, to byla ta členka Rady ČT, která stála na začátku známé televizní krize, když prosadila odvolání ředitele ČT Chmelíčka).

Její [originál](#) na webu Virtually.cz bohužel chybí. Byl později smazán. Důkaz o existenci této balady však lze nalézt v [archivu](#).

Balada o médiusovi

Sotva shlédne internet
zrosí se mu čelo hned.
Zbledne jako křída kříd -
jmenuje se Milan Šmíd

Fragmenty i Virtually
sebevědomí mu spálí.
Ztratí jistotu a klid
ten náš milý Milan Šmíd.

Napsal tuhle do svých stránek
(čímž už vešel do čítanek)
Žantovský že utře Kasla
na chleba jak hroudu másla.

S Kaslem taktěž Terezii
(neb netrpí amnézií)
nahlédne prý kádrovácky
než si o ně utře pracky -

z jeho rukou kape krev.
V Šmídovi se vaří hněv.
Zapomněl však velký Milan
Žantovský že Šmídem spílán

směje se mu do sytosti
až mu v těle chřestí kosti.
Blbostí je sběratelem
v pavilonu psavých šelem.

Důvody jsou asi prosté
jak poprvé, tak i posté.
Stačí říci jednu větu:
Šmíd se bojí internetu.

V tom je jeho noční můra:
na web nepatří cenzura.
Ze svých názorů netřeba slevit,
ať jsi anděl nebo prevít.

Pročež sledujme ty jeho stránky,
houfnice slov, moudra tanky,
o čem bude další kus:
Šmíd je totiž médius!

Petr Žantovský, 2.června 2002